

Avizul Comitetului Economic și Social European privind situația flotei UE de pescuit ton tropical și provocările cu care se confruntă aceasta (aviz exploratoriu)

(2011/C 48/05)

Raportor: dl Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

La 20 ianuarie 2010, în conformitate cu articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președinția spaniolă a Uniunii Europene a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Situația flotei UE de pescuit ton tropical și provocările cu care se confruntă aceasta (aviz exploratoriu).

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 31 august.

În cea de-a 456-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 septembrie 2010 (ședința din 15 septembrie 2010), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 118 voturi pentru, 1 vot împotriva și 2 abțineri.

1. Concluzii

1.1 CESE consideră că înaltele standarde sociale, sanitare, juridice, de siguranță alimentară, de mediu, de securitate a navigației pe mare, de bună guvernare și de control pe care le impune regimul comunitar reprezintă un excelent exemplu de exploatare rațională și durabilă a resurselor.

1.2 Totuși, aplicarea acestor principii crește costul unui produs care trebuie să concureze cu producția altor țări, care beneficiază de un regim mai relaxat sub toate aceste aspecte. UE trebuie să promoveze în continuare aplicarea tuturor acestor criterii și în cazul celorlalte flote din lume, vizând o egalizare la un nivel superior, cu standardul european drept referință pentru restul operatorilor.

1.3 Comitetul consideră că principala provocare cu care se confruntă sectorul european al tonului tropical o reprezintă supraviețuirea, în contextul concurenței neloiale din partea flotelor țărilor terțe și al cadrului juridic strict stabilit de UE însași.

1.4 Aplicarea unei legislații stabile, care să promoveze o concurență liberă și, totodată, loială, reprezintă o provocare pentru UE la nivel internațional. Este esențial să se elaboreze o politică europeană integrată și coerentă sub toate aspectele sale, care să permită menținerea competitivității și durabilității sectorului european al tonului tropical din trei puncte de vedere: economic, social și al protecției mediului, după cum se stipulează în Convenția privind diversitatea biologică încheiată la Rio de Janeiro, în 1992.

1.5 În ce privește pirateria, Comitetul solicită statelor membre și Consiliului să facă demersurile necesare pentru ca mandatul operației „Atalanta” de luptă împotriva pirateriei în Oceanul Indian să includă în mod specific protecția flotei de pescuit ton.

1.6 CESE consideră că menținerea acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) este esențială pentru continuarea activităților flotei europene de pescuit ton tropical. De asemenea, îndeamnă Comisia să extindă rețeaua de acorduri în domeniul pescuitului de ton, în funcție de necesitățile flotei europene, și să ia urgent în considerare posibilitatea introducerii unei excepții de la clauza de exclusivitate din APP, astfel încât flota europeană să poată obține și licențe private de pescuit, cu condiția ca starea resurselor, potrivit celor mai fiabile date științifice disponibile, să permită acest lucru.

1.7 În vederea realizării unei gestionări adecvate a resurselor la nivel mondial, este esențial ca UE să-și asume rolul de lider în cadrul organizațiilor regionale de pescuit (ORP), pentru a promova principiile pescuitului responsabil și durabil. Comitetul consideră că trebuie intensificate eforturile europene în acest domeniu.

1.8 Menținerea sistemelor preferențiale ACP și SGP+ fără modificări, precum recenta acordare a originii universale statelor Papua-Noua Guinee și Fiji, care dezechilibrează piața mondială a tonului, este de o importanță vitală pentru asigurarea supraviețuirii industriei europene și a investițiilor acesteia în țările terțe. Comitetul consideră că, în perspectiva eventualelor perturbări din sectorul european al tonului, trebuie analizate și, după caz, aplicate măsurile de supraveghere și de salvagardare prevăzute în Acordul interimar de parteneriat între Comunitatea Europeană și statele din Pacific.

1.9 Menținerea tarifelor europene pentru produsele prelucrate din ton este extrem de importantă pentru menținerea competitivității industriei europene. CESE consideră că, atât în cadrul OMC, cât și al negocierilor comerciale ale UE cu țări terțe, trebuie să se încerce obținerea unui nivel de protecție cât mai înalt posibil.

1.10 Având în vedere cele expuse mai sus, CESE consideră că instituțiile europene trebuie să susțină principiul preferinței comunitare. De asemenea, este de părere că indemnizația compensatorie pentru tonul tropical furnizat de flota europeană industriei de prelucrare ar trebui să revină la nivelul inițial, și anume la 93 % din prețul de referință comunitar, dat fiind că aceasta s-a devalorizat considerabil în ultimii ani, ajungând la 87 % din prețul de producție.

2. Situația actuală a flotei UE de pescuit ton tropical

2.1 În Europa, pescuitul tonului a început să se dezvolte la mijlocul secolului XX, în Spania și Franța, pentru a satisface cererea crescândă a industriei conservelor care aprovizionează piața internă. Inițial, era vorba despre un pescuit de coastă, axat pe captura tonului alb (*Thunnus alalunga*). Cu timpul, odată cu îmbunătățirile tehnologice, pescuitul s-a extins către sud pentru a captura speciile tropicale de ton: tonul cu aripioare galbene (*Thunnus albacares*), tonul dungat (*Katsuwonus pelamis*) și, în mai mică măsură, tonul obez (*Thunnus obesus*). La început, pescuitul era practicat în apele din apropierea Franței, Spaniei și Portugaliei. Ulterior, în anii '60 și '70, s-a extins către coasta occidentală a Africii; în anii '80 și '90, către Oceanul Indian și Pacificul Oriental și, în final, la începutul secolului XXI, către Pacificul Occidental.

2.2 Pescuitul de ton tropical practicat de flota UE de pescuit cu plasa este pelagic și selectiv. Ținta acestuia o constituie marile bancuri de ton concentrate în zona tropicală a celor trei oceane principale. Capturile se realizează în largul mării sau în zonele economice exclusive (ZEE) ale țărilor terțe.

2.3 Tonul, foarte apreciat pentru proprietățile sale nutritive, face parte din alimentația de bază a multor țări ale lumii, face obiectul unor importante schimburi comerciale și reprezintă o sursă majoră de venituri pentru țările implicate în pescuitul, prelucrarea și comercializarea acestuia.

2.4 Aceste circumstanțe explică de ce pescuitul tonului reprezintă o activitate economică foarte importantă în anumite țări. În prezent, în întreaga lume se pescuiesc, cu toate tehnicile, peste 4 milioane de tone de ton tropical, dintre care 2 milioane de tone se capturează cu plasa. În general, populațiile acestor specii se află într-o stare de exploatare bună, beneficiind de programe adecvate de gestionare, aplicate de ORP în fiecare ocean.

2.5 Flota europeană este alcătuită din 54 de nave frigorifice de pescuit ton cu plasă-pungă (34 spaniole și 20 franceze), care capturează împreună aproximativ 400 000 de tone anual, ceea ce reprezintă aproape 10 % din capturile mondiale.

2.6 Cea mai mare parte a acestor nave operează în ape internaționale, în temeiul celor 13 acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului încheiate între UE și țări terțe (6 în Atlantic, 4 în Oceanul Indian și 3 în Pacific).

2.7 La nivel mondial, există în jur de 30 de țări cu aproximativ 580 de nave destinate pescuitului de ton tropical, având o capacitate de 650 000 GT⁽¹⁾. Flota europeană cu plasă-pungă, cu o capacitate de 97 500 GT, reprezintă 9 % din navele de pescuit ton existente în întreaga lume și 15 % din capacitatea acestora.

2.8 Principala zonă de pescuit ton tropical o constituie Oceanul Pacific, cu 67 % din capturile mondiale, urmat de Oceanul Indian (22 %) și de Oceanul Atlantic (11 %).

2.9 Capturile de ton tropical sunt gestionate de patru ORP specifice:

2.9.1 ICCAT (*International Commission for the Conservation of Atlantic Tuna* – Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic), care acoperă Oceanul Atlantic și mările adiacente acestuia, cum ar fi Marea Mediterană. Fondată în 1969.

2.9.2 IOTC (*Indian Ocean Tuna Commission* – Comisia pentru tonul din Oceanul Indian), care acoperă Oceanul Indian. Fondată în 1997.

2.9.3 IATTC (*Inter-American Tropical Tuna Commission* – Comisia interamericană pentru tonul tropical), care acoperă Pacificul Oriental (zona Americilor). Fondată în 1949.

2.9.4 WCPFC (*Western and Central Pacific Tuna Commission* – Comisia pentru tonul din Pacificul Occidental și Central), care acoperă vestul și centrul Oceanului Pacific (zona Oceaniei și cea a Asiei). Fondată în 2004.

2.10 Flota europeană este supusă unor numeroase controale administrative, care depind de diferitele ministere naționale și de diversele direcții generale ale Comisiei Europene. Pentru ca o navă să poată opera și să-și poată comercializa producția sub pavilionul unui stat membru al UE, trebuie să îndeplinească cerințele birocratice necesare pentru a obține certificatele privind tonajul, coca, utilajele, instalațiile frigorifice, echipamentul navei, navigabilitatea, salvarea pe mare, securitatea și igiena la locul de muncă, aprobarea veterinară, permisele speciale de pescuit, licențele de pescuit în diferitele țări în care operează, monitorizarea prin satelit, controlul prin intermediul observatorilor de la bord, controlul capturilor prin intermediul jurnalului electronic de bord, controlul vânzărilor etc. Menținerea valabilității tuturor certificatelor, permiselor și licențelor menționate implică o gestionare zilnică, reînnoiri anuale și revizuii periodice cu care nicio altă flotă de pescuit din lume nu trebuie să se confrunte atât de des. Toate aceste cerințe sporesc considerabil costurile de exploatare a flotelor europene.

(1) GT: termenul în limba engleză „Gross Tonnage”, măsură a volumului sau tonajului unei nave.

2.11 De asemenea, spre deosebire de flotele țărilor terțe, flota europeană de pescuit ton cu plasă-pungă trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute de politica comună în domeniul pescuitului. Aplicarea principiilor acestei politici – bazată pe pescuitul responsabil, pe recomandările ORP, pe respectarea normelor de igienă, de navigație, de securitate, de protecție a mediului sau de protecție socială a lucrătorilor – presupune costuri ridicate pentru armatorii europeni și reduce competitivitatea în raport cu navele din țările în care aceste obligații nu se aplică sau se aplică într-un mod mai puțin strict.

2.12 În plus, în ultimii ani, flota europeană se confruntă cu problemele generate de pirateria din Oceanul Indian. Această situație cauzează, pe lângă atmosfera de teamă și de nesiguranță în rândurile echipajelor aflate la bordul navelor de pescuit ton ce își desfășoară legitima activitate comercială, scăderea volumului capturilor și creșterea costurilor de exploatare, prin menținerea serviciilor de securitate la bordul navelor.

2.13 Principala destinație a producției de ton tropical este industria conservelor, care este considerată prima din lume în prelucrarea peștelui. Europa este prima piață din lume, cu un consum de ton tropical conservat de 800 000 de tone pe an, peste jumătate din această cantitate fiind importată din țări terțe.

3. Evoluția flotei europene de pescuit ton tropical

3.1 În ultimii 50 de ani, flota europeană de pescuit ton tropical și industria europeană de prelucrare a tonului tropical au evoluat în mod paralel.

3.2 Tonul a fost primul produs pescăresc liberalizat în totalitate de tariful comunitar, pentru a proteja industria de prelucrare. CEE (cum se numea la acea dată) a stabilit o indemnizație compensatorie care le plătea armatorilor diferența dintre prețul de vânzare și 93 % din prețul de referință stabilit anual. Deoarece acest procent s-a redus ulterior la 87 %, indemnizația nu a mai fost plătită armatorilor europeni în ultimii ani, fiind, în prezent, complet ineficientă.

3.3 De mulți ani, flota și industria conservelor din UE favorizează dezvoltarea economică a țărilor terțe, în cadrul politicii comerciale a UE. În acest sens, acordurile de la Yaoundé, Lomé și Cotonou au favorizat crearea unui cadru stabil pentru comerțul dintre țările ACP și UE. De asemenea, SGP+ a încurajat comerțul dintre UE și partenerii săi comerciali din America Centrală și din Comunitatea Andină.

3.4 Conform prevederilor acordurilor de parteneriat economic (APE), țările ACP beneficiază de acces liber pe piața europeană atunci când exportă produse din ton tropical (întreg, filé și în conserve), cu un tarif vamal de 0 %. Aceste condiții au

permis ca industria europeană de prelucrare a tonului să realizeze investiții directe în Côte d'Ivoire, Ghana, Madagascar, Seychelles și Mauritius, și investiții indirecte în Kenya și Senegal. Aceste investiții au contribuit la crearea a peste 40 000 de locuri de muncă în țările menționate și au favorizat transferul de tehnologie.

3.5 De asemenea, Sistemul generalizat de preferințe plus (SGP+) a fost stabilit de UE pentru a-și extinde condițiile comerciale favorabile către țările din America Centrală și de Sud, aplicând produselor pescărești un tarif vamal redus la 0 %. Investițiile europene s-au îndreptat către țări ca Ecuador, El Salvador, Guatemala, Brazilia (SGP general sau țări terțe cu un tarif de 24 % pentru conserve) și Chile (prin acordul de liber schimb încheiat cu UE) și, în mod indirect, către Columbia și Venezuela, contribuind la menținerea celor 50 000 de locuri de muncă directe din industria tonului.

3.6 Datorită acestor acorduri, întreprinderile europene și-au transferat o parte din nave în țări terțe din Africa, America și Oceania, arborând pavilionul țărilor pe care UE le consideră parteneri privilegiați, recomandând fuziunile sau crearea de societăți mixte cu întreprinderile din aceste state.

3.7 O parte dintre cele 400 000 de tone capturate de flota europeană de pescuit ton tropical sunt debarcate și prelucrate în fabricile construite în țările terțe. Astfel, flota europeană asigură un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă în porturi, plătește taxe portuare pentru debarcarea sau transbordarea peștelui, se aprovizionează în diferitele porturi din aceste țări și contribuie semnificativ la dezvoltarea acestora.

3.8 Dacă se examinează sectorul tonului în ansamblul său, se constată că flota și industria de prelucrare au evoluat împreună, creând singurul sector european al pescuitului cu o structură interprofesională transnațională, date fiind numeroasele interese comune ce îi unesc pe întreprinzătorii europeni. După cum s-a precizat mai sus, sectorul european al tonului a realizat o serie de investiții și a generat activități economice în țări terțe, urmând liniile directoare ale UE, orientate către țările care beneficiază de sistemele preferențiale acordate de UE.

4. Provocările cu care se confruntă flota UE de pescuit ton tropical

4.1 Principala provocare pentru flota și industria europeană a tonului o reprezintă concurența inegală cu alți operatori ce și-au stabilit obiectivul de a se dezvolta pe piața europeană, care consumă 50 % din producția mondială (UE plus țările terțe) de conserve de ton tropical.

4.2 Producția mondială de conserve de ton se situează în jurul a 1 600 000 de tone, dintre care UE produce aproximativ 330 000 ⁽²⁾.

4.3 Principalii concurenți ai flotei europene sunt flotele asiatică de pescuit ton cu plasă-pungă, care operează în cea mai bogată zonă de pescuit din lume, Oceanul Pacific, unde se realizează peste 60 % din capturile mondiale de ton tropical. Aceste flote aprovizionează, în principal, cea mai mare zonă de procesare a tonului tropical, și anume triunghiul format de Thailanda, Filipine și Indonezia. Produsele rezultate, de calitate mai slabă, sunt foarte competitive din punctul de vedere al prețului pe piața europeană, unde dețin deja o cotă de 35 %, chiar dacă tariful vamal este de 24 %.

4.4 De asemenea, sectorul de prelucrare a produselor din ton se confruntă cu probleme asemănătoare celor descrise anterior în cazul flotelor, în ce privește pierderea competitivității în raport cu țările terțe care nu fac parte nici din ACP, nici din SGP+. În majoritatea cazurilor, achiziționarea materiei prime la prețuri mai mici, fiscalitatea redusă, diferența de costuri salariale și de protecție socială a lucrătorilor, precum și garanțiile sanitare mai puțin riguroase pentru produsele realizate constituie factori care, fără îndoială, reduc costurile de producție și permit vânzarea produselor importate la un preț inferior celui al produselor europene.

4.5 În linii generale, există două modele diferite de producție a tonului în lume. Pe de o parte, există modelul flotei europene sau al investițiilor europene în țări terțe (ACP sau SGP), care aprovizionează industria de prelucrare europeană sau a țărilor ACP-SGP, cu cele mai înalte standarde de securitate la locul de muncă, de protecție socială, de siguranță alimentară, de protecție a mediului și de respectare a normelor pescuitului responsabil. Celălalt model, aflat în curs de extindere, este cel al unor flote și industrii prea puțin preocupate de durabilitate, cu standarde sociale, sanitare și de muncă mult inferioare.

4.6 În același mod în care țărilor ACP și SGP li se impune, pentru a beneficia de un sistem preferențial în UE, să adere la o serie de convenții internaționale care reglementează toate aceste aspecte, și restul țărilor exportatoare către UE ar trebui să respecte aceleași standarde pentru a avea acces la piața europeană, garantându-se astfel concurența echitabilă cu producătorii europeni și cu partenerii privilegiați ai Uniunii.

4.7 O altă amenințare importantă pentru menținerea activității europene de pescuit și prelucrare a tonului o constituie modificarea legislației europene care determină delicatul echilibrul al pieței mondiale a tonului. Această legislație, prin

intermediul acordurilor de parteneriat economic, a jucat un rol-cheie în orientarea investițiilor și a dezvoltării sectorului european al tonului către țările cărora UE le-a acordat statutul de parteneri prioritari.

4.8 Acest cadru de dezvoltare, care s-a dovedit deosebit de eficient pentru sectorul tonului, este în prezent amenințat de negocierile din cadrul OMC, de eventualele negocieri ale UE cu alte țări sau grupuri de țări în cadrul tratatelor de liber schimb și de recenta modificare a regulilor de origine, care acordă originea universală ⁽³⁾ statelor Papua-Noua Guinee și Fiji.

4.9 Principalul risc cu care se confruntă sectorul tonului, atât în cadrul OMC, cât și al negocierilor bilaterale, este eliminarea tarifelor vamale pentru produsele prelucrate din ton. Piața tonului întreg congelat este pe deplin liberalizată (cu tariful vamal zero) de peste 30 de ani, în scopul asigurării aprovizionării industriei europene de prelucrare; din acest motiv, flota UE este obligată să concureze deschis cu alte flote care exportă ton întreg congelat pe piața europeană. Cu toate acestea, progresul către liberalizarea produselor prelucrate din ton nu ar face altceva decât să determine declinul progresiv al industriei europene, pierderea locurilor de muncă și dispariția activității economice, în favoarea concurenților străini cu costuri mai mici.

4.10 Acordarea regimului de origine universală pentru produsele pescărești statelor Papua-Noua Guinee și Fiji, în cadrul Acordului de parteneriat economic al Pacificului, aduce atingere echilibrului pieței mondiale a tonului, având consecințe dezastruoase asupra industriei europene și a altor state ACP și SGP. Eliminarea cerinței privitoare la originea în ACP sau UE a tonului prelucrat în Papua-Noua Guinee sau Fiji, în vederea obținerii tarifului vamal zero pe piața europeană, determină o mișcare în rândurile principalilor concurenți, în majoritate asiatici, în direcția construirii de noi instalații de procesare în Papua-Noua Guinee.

4.11 Prin acordarea acestui regim de origine universală, UE favorizează supraexploatarea resurselor de ton din Pacific, unde populațiile au ajuns deja aproape de limită. În plus, întreprinderile care vor obține accesul pe piața europeană cu tariful zero sunt în principal cele asiatică, care sunt stimulate să-și sporească capacitatea de producție de conserve pe o piață pe care prețurile se depreciază din cauza ofertei excedentare. Prezența europeană în zona Pacificului Occidental și Central este limitată la 4 nave de pescuit ton, prin voința politică a țărilor din cadrul Agenției de pescuit a Forumului Pacificului (*Forum Fisheries Agency*), condusă de Papua-Noua Guinee.

⁽³⁾ Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1528/2007 din 20 decembrie 2007 privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea Acordurilor de parteneriat economic – Anexa I, articolul 4 alineatul (3) litera (a).

⁽²⁾ FAO 2007.

4.12 Acordarea regimului de origine universală aduce prejudicii celorlalte țări ACP și SGP, deoarece oferă un avantaj unic celor două state – Papua-Noua Guinee și Fiji – în ce privește facilitatea obținerii de materie primă la preț scăzut: cele dintâi trebuie să respecte regulile de origine, pe când cele din urmă nu. De asemenea, aceasta poate constitui o formă de „spălare” a produselor provenite din pescuitul ilegal.

4.13 O altă provocare cu care se confruntă flota europeană de pescuit ton tropical o constituie menținerea rețelei de acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului. Această rețea este esențială, întrucât garantează accesul flotei europene la resurse migratoare într-un cadru de securitate juridică și de transparență unic în lume. Nu există un model fix de deplasare a resurselor de ton tropical, din punctul de vedere al spațiului și al timpului; din acest motiv, pentru buna funcționare a flotei de pescuit ton este nevoie de un număr cât mai mare de acorduri de pescuit, în cele trei oceane principale.

4.14 În prezent, există un grav deficit de licențe de pescuit pentru segmentul navelor frigorifice de pescuit ton din Oceanul Atlantic, cauzat, printre altele, de scăderea numărului de acorduri din ultimii ani și, mai ales, de pirateria din Oceanul Indian, care a determinat unele nave care pescuiau în această zonă să încerce să caute refugiu în Oceanul Atlantic, unde pescuitul se poate practica în continuare în condiții de relativă siguranță. Așadar, este esențial ca UE să solicite țărilor de coastă să extindă cota licențelor în cadrul tuturor APP din Atlantic, cu condiția ca starea resurselor, potrivit celor mai fiabile date științifice disponibile, să permită acest lucru.

4.15 Având în vedere că această extindere s-ar putea prelungi în timp mai mult decât ar fi de dorit, dat fiind că nu depinde exclusiv de UE, CESE propune să se ia urgent în considerare posibilitatea introducerii unei excepții de la clauza de exclusivitate din APP (care îi împiedică pe armatorii europeni să obțină licențe private de pescuit în acele țări în care există un APP), astfel încât flota europeană să poată obține licențe private de pescuit, cu condiția ca starea resurselor, potrivit celor mai fiabile date științifice disponibile, să permită acest lucru.

4.16 Flota de pescuit ton tropical consideră că, în conformitate cu concluziile Consiliului din 2004, Uniunea trebuie să consolideze importanța acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului în reforma PCP și să se reia politica de extindere a rețelei de acorduri către țările cele mai importante din fiecare ocean, negociind noi acorduri cu următoarele state:

— Oceanul Atlantic: Senegal, Guineea, Sierra Leone, Liberia, Ghana, Guineea Ecuatorială și Angola;

— Oceanul Indian: Kenya, Tanzania, Insulele Franceze din Canalul Mozambic, Teritoriile Britanice din Oceanul Indian și Yemen;

— Oceanul Pacific: Ecuador, Columbia, Peru, Panama, Costa Rica și un acord regional cu *Forum Fisheries Agency*.

4.17 Pe de altă parte, flota europeană de pescuit ton tropical consideră indispensabilă prezența în continuare a UE în cadrul ORP din domeniul tonului, oferind orientări în ce privește pescuitul responsabil, așa cum procedează în prezent, prin comportamentul flotei sale de pescuit ton.

4.18 Alături de Japonia și Coreea, UE este singura parte contractantă care este membră a tuturor celor 4 ORP care gestionează capturile de ton (ICCAT, IOTC, IATTC, WCPFC) și trebuie să se doteze cu mijloace care să îi permită să promoveze în mod coerent și obiectiv principiile pescuitului responsabil.

4.19 CESE consideră că UE ar trebui să promoveze un sistem de gestionare la nivel mondial cât mai omogen și mai coerent posibil, care să ofere un răspuns clar la realitatea unei piețe complet globalizate, cum este cea a tonului tropical, preconizând crearea, în viitor, a unui organism internațional care să gestioneze aspectele orizontale relevante pentru pescuitul mondial de ton. Ideea acestui sistem global de gestionare a apărut în cadrul procesului de la Kobe privind revizuirea modului de funcționare a ORP din domeniul tonului.

4.20 În ce privește pirateria din Oceanul Indian, flota europeană de pescuit ton își manifestă îngrijorarea față de extinderea atacurilor piraților asupra navelor de pescuit ton în cursul anilor 2009 și 2010, acestea producându-se din ce în ce mai departe de apele teritoriale ale Somaliei: unele la o depărtare de 1 000 de mile de coasta somaleză și chiar în ZEE a Republicii Seychelles și a altor țări de pe coastă (Kenya, Tanzania).

4.21 Flota de pescuit ton este foarte vulnerabilă la atacurile piraților. Spre deosebire de navele comerciale, care sunt în continuare deplasare, navele de pescuit ton rămân imobilizate, în cursul operațiunilor de pescuit, între două și trei ore cu plasa întinsă în apă, ceea ce sporește riscul de a fi atacate și abordate de către pirați. În plus, bordul liber jos al acestor nave și rampa de la pupa facilitează abordajul de către pirați.

4.22 Din toate aceste motive, Comitetul subliniază necesitatea modificării mandatului operației „Atalanta” (Acțiunea comună 2008/851/PESC a Consiliului din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de

piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei), pentru a include în mod specific protecția flotei de pescuit ton ce își desfășoară activitatea în Oceanul Indian, în scopul evitării atacurilor și deturnărilor precum cele ale navelor Playa de Bakio (2008) sau Alakrana (2009).

4.23 Având în vedere numărul redus de licențe în Oceanul Atlantic și măsurile contingentare convenite în cadrul ORP din Pacific, navele europene de pescuit ton se confruntă în prezent cu multe dificultăți în încercarea de a se deplasa din Oceanul Indian către alte oceane. În afară de aceasta, de activitatea flotei de pescuit ton în Oceanul Indian depind numeroși lucrători din

întreprinderile care se ocupă cu armarea navelor și din țările terțe, care lucrează atât în fabricile de conserve, cât și în porturile în care acostează flota; din acest motiv, abandonarea activității în Oceanul Indian ar duce la pierderea a numeroase locuri de muncă, nu numai în UE, ci și în Seychelles, Madagascar, Kenya, Mauritius etc.

4.24 Acestea sunt provocările cu care se confruntă flota de pescuit ton tropical și industria de prelucrare și de conservare a tonului din UE în încercarea de a-și asigura stabilitatea și de a se menține la nivel mondial. Ele nu presupun niciun fel de cheltuieli din Fondul european pentru pescuit (FEP), ci necesită doar decizii politice din partea UE.

Bruxelles, 15 septembrie 2010

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Mario SEPI
